

Al op de tweede dag van de bezetting, toen mijn vader in de ochtend onze achterdeur opendeed, kwamen er Duitse soldaten binnen. “Wasser, Wasser!” riepen ze. Ze hadden erge dorst en wilden zich graag wassen. Aan alle kanten van ons huis waren soldaten. Tussen de huizen in zetten ze hun grote vrachtwagens neer waar ze ook hun eten kookten. Toen begon voor mij de oorlog. ‘Wij woonden in een vrijstaand huis in de buurt van het vliegveld in Veldhoven. De Duitsers hadden het vliegveld bezet en er werd veel gebombardeerd op het vliegveld. De oorlog was hier erger dan waar ook.

Vaak kwamen er vliegtuigen midden in de nacht over en moesten we met z’n allen uit bed en naar de schuilkelder. Ik vond het verschrikkelijk dat we zo vaak naar de kelder moesten vluchten. Wij hadden thuis een diepe kelder en in het gedeelte onder de gang had mijn vader een bank tegen de muur gezet met dekens erop, want het was er ijskoud. Ik ben heel vaak bang geweest en ging dan op de grond liggen. In het pikkedonker moesten we wachten tot het weer veilig was om naar boven te gaan. We luisterden aandachtig naar de overvliegende vliegtuigen. Wanneer ze naar het front gingen, waren ze zwaarbeladen en klonken ze ook zwaar. Zodra we vliegtuigen over hoorden komen met een ‘lichter’ geluid wisten we dat het bombardement bijna voorbij was en haalden we opgelucht adem.

Mijn school stond vlak bij Philips. Als het alarm afging op weg naar school, moesten we eigenlijk de schuilgaten langs de kant van de weg in, maar dat durfde ik niet. Het was zo’n groot gat, dat ik bang was er nooit meer uit te komen! Als het luchtalarm op school afging moesten we allemaal op de gang gaan staan. Veel meisjes huilden omdat hun vaders bij Philips werkten en ze heel bang waren dat hen iets zou overkomen. Ik ben ook heel dikwijls bang geweest voor mijn vader. Die werkte dicht bij Philips in het centrum van de stad. Wanneer dan Philips of het station gebombardeerd werd, hield ik mijn hart vast. Een keer is Philips heel zwaar gebombardeerd. Dat was op zondag 6 december in 1942, op sinterklaasdag. Mijn vader was toen vrij van zijn werk, hij heeft het overleefd. Maar 150 mensen, die in de buurt van Phillips woonden, werden hierbij gedood.

Ik ben Veerle en ik ben erfgoeddrager van het verhaal van Riek Groenen.

Riek was 10 jaar toen de oorlog begon. Ze woonde bij het vliegveld in Veldhoven